

РОМАН ЗВЕРЬ ІРИНА СТАРШЕНБАУМ ТЕО Ю

НАЙКРАЩИЙ
САУНДТРЕК
КАННСЬКИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ
2018

ЛІТО

ЛІТО

ФІЛЬМ КИРИЛА СЕРЕБРЕННІКОВА

НЕ ЛІЗЬ

у кіно з 28 червня

ГЕНЕРАЛЬНИЙ
МЕДІАПАРТНЕР

МЕДІА
ГРУПА
УКРАЇНА

officiel-online.com

ЛІТО / ЛЕТО

Росія, 2018 / 126 хв.
біографічний мюзикл

Режисер: **КИРИЛО СЕРЕБРЕННІКОВ** («Учень», «Зображуючи жертву»)
У ролях: **ТЕО Ю, РОМАН БІЛИК, ІРИНА СТАРШЕНБАУМ**

**Премія за найкращий саундтрек,
Каннський кінофестиваль, 2018**

Фільм розповідає про початок творчого шляху Віктора Цоя і групи «Кіно», про його взаємини з Майком Науменко, його дружиною Наталею і багатьма, хто був в авангарді рок-руху Ленінграда 1981 року. Це історія про Ленінград 80-х, про любов, пошук та великі надії.

ПРО ФІЛЬМ

«Попри те, що цей фільм про відомих, культових особистостей, мені здається, він вийшов, в хорошому сенсі цього слова, абсолютно авторським, глибоким і особистим, – каже продюсер Ілля Стюарт. – Це освідчення у коханні від режисера, що, можливо, стане певною несподіванкою для глядачів». «Це фільм про дружбу, про любов, про щирі, чесні, добрі, благородні взаємини між людьми», – вважає Рома Зверь, виконавець ролі Майка Науменко. «Про сонячний стан душі», – підхоплює оператор Влад Опельянц. «Цей фільм – такий собі символ того, як стикаються різні культури, створюючи щось абсолютно нове, унікальне і приголомшливе, – міркує Тео Ю, виконавець ролі Віктора Цоя. – Творчість Віктора Цоя шукала натхнення у американській рок-культурі, була прикрашена російською поезією та корейською ментальністю. Цой і його музика зібрали нас разом і надихнули на створення яскравого фільму, якого ніколи не бачили в історії кіно. І я сподіваюся, що фільм і музика Цоя будуть продовжувати надихати майбутні покоління». «Цей фільм про те, що молодість і свобода повинні бути синонімами. А також про те, що в будь-який час, в будь-якому суспільстві є люди, які в силу юності і таланту є абсолютно безстрашними та безкомпромісними, відчують глибше і вимагають більшого. Саме вони створюють культуру, яку наступне покоління назве своєю», – кажуть автори сценарію Михайло та Лілі Ідови.

Ідея фільму належить Наталії Науменко (вдова Майка Науменко). «Три роки тому до нас потрапила концепція фільму, в яку ми відразу закохалися, – розповідає продюсер Ілля Стюарт. – Нам сподобалося, що Віктор Цой розкривається з дуже неординарного боку, і що є можливість розповісти маловідому історію від першої особи. Ми досить довго билися над сценарієм, було кілька різних варіантів. І через якийсь час ми прийшли з цим текстом до Кирила Семеновича Серебреннікова, з яким ми вже зняли фільм «Учень» та мали чималий міжнародний успіх. Попри те, що для нього ця тема була дещо несподіваною, і він в ту епоху віддавав перевагу іншій музиці, Кирило повністю занурився в цей світ, почав працювати зі сценарієм, видозмінювати його, додавши своє абсолютно унікальне творче бачення».

«Ідея зробити фільм про Цоя належала продюсерам, а потім до неї один за одним доєдналися спочатку ми, а потім вже і Кирило Серебренніков, – згадують автори сценарію Михайло та Лілі Ідови. – До нас уже існував варіант сценарію і в ньому містилися посилання на дуже цікаве джерело – спогади вдови Майка Науменко, Наташі. Саме в них Кирило і ми змогли побачити ту саму, може злегка наївну, романтичну енергію, якою просякнутий весь фільм».

Творцям картини було важливо показати героїв до слави. Коли вони були не тільки музикантами, але і меломанами; не тільки майбутніми зірками, а й фанатами. Через них Кирило Серебренніков дає глядачеві шанс почути навіть найвідоміші західні хіти «нової хвилі» як ніби вперше.

ПРО ФІЛЬМ

«Ми обидва величезні фанати групи «Кіно», і вирости на цій музиці. Але, навіть при детальному знанні предмета, наш підхід до сценарію був не строго документальним, – продовжують Михайло і Лілі Ідови. – Нам важливіше було вловити дух подій, ніж їх точний порядок та хронологію. Цей фільм – музична фантазія на тему суб'єктивних спогадів, і ми не тільки не боролися з цією суб'єктивністю, але, навпаки, додали своєї».

Під час роботи над сценарієм творці картини зв'язувалися з великим числом людей, які були особисто залучені у події описуваного в фільмі часу. «Попри те, що фільм вийшов не зовсім звичайним, він заснований на реальних подіях, і ми намагалися дотримуватися реалій того часу. Тому дуже довго обговорювали, хто може нам допомогти в цьому, – каже виконавець ролі Майка Науменко Рома Зверь. – Але зіткнулися з тим, що багато хто з безпосередніх учасників тих подій без захоплення сприйняли ідею фільму, були досить скептично налаштовані, вельми неохоче щось розповідали». У підсумку головним консультантом стала Наталія Науменко, мемуари якої частково лягли в основу фільму. Також допомагали Іша – друг Майка Ігор Петровський, звукорежисер Андрій Тропілло, адміністрація рок-клубу. «Вони переписували діалоги, щоб вони звучали, як тоді, додавали якісь жарти тих років, – пояснює другий режисер Надія Ілюкевіч. – Без них кіно не вийшло б таким справжнім і правдивим».

МУЗИКА

Фільм розповідає про події, які відбувалися до запису альбому «45» – першого альбому групи «Кіно». Тому в картині звучать тільки ті пісні, над якими працював Віктор Цой і його приятелі в той час. Це такі знакові композиції, як «Алюмінієві огірки», «Восьмикласниця», «Нероба №2» та інші. В цілому у фільмі звучить 11 пісень Віктора Цоя (10 каверів і 1 оригінальна пісня) та шість групи «Зоопарк».

«У нас було завдання дотримуватися хронології, і ми використовували тільки ті пісні, які могли бути на той момент, у 1982, – розповідає Рома Звір. – Якісь із них проходять у фільмі як саундтрек, якісь грають в кадрі на сцені або під час репетиції. Деякі композиції додалися вже в процесі зйомок: ми думали, яка пісня могла б підійти за настроєм, за сюжетом, за змістом. І так виходило, що все підходило, як ніби вони писали пісні для нашого сюжету. Наприклад, якщо говорити про «Зоопарк», то «Солодка N» і «Літо» дуже добре вписалися в фільм».

Також у картині звучить багато композицій закордонних виконавців. «Ідеєю Кирила Серебреннікова було показати те, чим і як надихалися наші музиканти того часу. Цілком зрозуміло, що ця музика до нас прийшла з Заходу, і режисер візуалізує в фільмі, як наші герої зіткнулися з цією музикою і закохалися в неї», – пояснює продюсер Ілля Стюарт.

ЗЙОМКИ

«Я сам виріс приблизно в цей час, і, звичайно, для мене було цікаво спробувати повторити цей час, перенести його на екран. Плюс я завжди був фанатом ленінградського рок-клубу, групи «Зоопарк», групи «Кіно». Майк Науменко та Віктор Цой – це ті люди, які мені були близькі по духу, я слухав їхні пісні, – розповідає продюсер Влад Опельянц. – І мене дуже привернув чорно-білий стиль зображення, тому що для оператора завжди подарунок працювати з таким матеріалом. Я сам люблю чорно-білі фотографії, і вважаю, що колір іноді може відволікати від якихось речей. Так що мені було цікаво це спробувати».

«У чорно-білому варіанті зазвичай все завжди виглядає чудово. Але щоб було гармонійно в чорно-білому стилі, потрібно робити добре і в кольорі. І ми з цим впоралися: будь-який кадр і в кольорі виглядає дуже добре. Ми з оператором Владом Опельянцем навіть кілька разів намагалися запропонувати Кирилу Семеновичу кольоровий варіант, але він був твердий у своєму рішенні», – каже художник-постановник Андрій Понкратов.

У людей того часу, в тому укладі життя не було особистого простору, – підхоплює Ірина Старшенбаум. Вони жили в комунальних квартирах з іншими сім'ями, іноді тобі приємними, колись зовсім неприємними. У тебе є кімната-пенал, в якій ти живеш зі своєю сім'єю. І до тебе, до твого чоловіка приходять купа людей, випивають, грають музику під гітару, а у тебе місячна дитина. Але ось так якимось всі і вміщалися. І Кирило Семенович дуже хотів, щоб ми це відчули. Йому було важливо, щоб ми не грали, а жили. І це дуже важлива енергія, яка є в цьому фільмі. Ми дійсно стали акторською сім'єю». До речі маленького сина Наталі та Майка Науменко зіграв син однієї з актрис, яка виконувала роль подруги героїні Ірини Старшенбаум.

«Знімати в квартирах, коли в маленьку кімнатку набивається 15-20 чоловік, і потрібно ще розміститися з камерою, і камера теж повинна якимось жити, було не просто, – каже оператор Влад Опельянц. – Але це та приємна втома, після якої залишається прекрасний післясмак. Коли ти втомлений їдеш додому і посміхаєшся, згадуючи ті кадри, які сьогодні знімав».

ЗЙОМКИ

«Цікавим об'єктом було місце роботи Майка, – розповідає художник-постановник Андрій Понкратов. – Відомо, що він десь працював сторожем. Але оскільки наша історія також про глобальне обвалення колишнього світу, на руїнах якого зростає, не помічаючи цього, щось нове, ми вирішили місцем роботи Майка зробити щось потужне з розряду радянських будівництв. І в пітерській реальності це виявився суднобудівний завод, тому ми відправили його працювати в плавучий док. Це відразу дає масштаб країни, масштаб часу, на тлі яких розвиваються наші події».

Сорочка з жабо, у якій виступав молодий Віктор Цой, абсолютний історичний факт. «У нього було кілька таких костюмів. Але ми зробили усереднену версію, щоб це жабо виглядало не зовсім вже жахливо, – зізнається Тетяна Долматовська. – Але костюм, в якому він виступає на останньому концерті в фільмі, тобто чорна сорочка з заклепками на одній манжеті і брошка, я повторила в точності. Це дослівна цитата з якогось його виступу».

За тканиною для халата сусідки подружжя Науменко Євгенії Павлівни художник вирушила на склад старих радянських тканин в Пітері. Плащ Скептика був куплений в Англії і існував в єдиному екземплярі, поки не була придумана сцена, де в нього стріляють. Тоді Тетяна Долматовська за допомогою декількох кравчинь за ніч пошила ще вісім точно таких же плащів, щоб їх вистачило на зйомки сцени з пострілом. Деякі сукні для героїні Ірини Старшенбаум художник взяла в гардеробі своєї мами. А значки з символікою Ленінградського зоопарку, які носили всі члени групи «Зоопарк», шукалися по приватних колекціях. «У всіх учасників групи «Зоопарк» були футболки із зображенням їх тварин за китайським гороскопом, – продовжує Тетяна Долматовська. – Ми їх всі заново намальовали та надрукували на майках. Правда, сучасні майки по коміру і канту шийються по-іншому. Довелося купувати звичайні, і переробляти їх по горловині та рукавах так, щоб вони були схожі на ті, що були тоді».

ДЕНИС ІВАНОВ

продюсер

producer@arthousetraffic.com

ЛІЛІА АЛЕКСЕЄВА

керівник відділу кінопрокату

booking@arthousetraffic.com

ТЕТЯНА МАЛА

pr-директор

press@arthousetraffic.com